

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Соловйов Володимир Миколайович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними) окремі положення розділу 3 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII, якими було внесено зміни до Кодексу адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747–IV (далі – КАС України) і викладено у новій редакції його положення пунктів 2, 4 частини четвертої, пункту 10 частини шостої статті 12, частини третьої, пунктів 2, 4 частини четвертої статті 257, підпунктів „а“, „в“, „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 328. Отже, заявляючи клопотання про визнання неконституційними окремих положень розділу 3 Закону № 2147, скаржник фактично поставив питання про неконституційність зазначених положень КАС України.

Автор клопотання стверджує, що положення пунктів 2, 4 частини четвертої, пункту 10 частини шостої статті 12, частини третьої, пунктів 2, 4 частини четвертої статті 257, підпунктів „а“, „в“, „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 КАС України: 1) суперечать змісту і спрямованості діяльності держави та її головному обов'язку; 2) не відповідають стандартам „якості закону“ та принципу правової визначеності; 3) обмежують гарантії звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод безпосередньо на підставі норм Конституції України як норм прямої дії, а також право захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань будь-якими не забороненими законом засобами; 4) порушують право на судовий захист і на касаційне оскарження судового рішення; 5) звужують зміст і обсяг прав і свобод, які містила попередня редакція КАС України; 6) порушують право знати свої права і обов'язки; 7) протиправно позбавляють права приватної власності, яке є непорушним, а тому їх застосування Верховним Судом у його судовій справі, на його думку, призвело до порушення приписів частини другої статті 3, частин першої, другої статті 8, частини третьої статті 22, частини четвертої статті 41, частин першої, другої статті 64 Конституції України.